

Een interview met... fo

Iedereen kent wel de tv series CSI, NCSI of Rissoli & Iles. Allemaal series waar met regelmaat een forensisch patholoog de revue passeert die moet aangeven hoe iemand om het leven is gekomen. We moeten nog heel even wachten totdat Monique Verkerk geslaagd is voor haar examen maar dan hebben we een echte dieren-forensisch patholoog in Nederland.

"heb je de rest van de dag vrij?; ik heb zoveel te vertellen!"

Monique wat was jouw drijfveer om dit te gaan doen?

Als klein meisje had ik al veel liefde en belangstelling voor dieren. De anatomie, pathologie en sectie; alles waar een "luchtje" aan zat. Ik sleepte ook van alles mee naar huis; dat varieerde van dode dieren naar zielige, gewonde dieren. De dieren die ik begroef omdat ze waren gestorven, groef ik vervolgens na enkele weken of maanden weer op om mijn kinderlijke nieuwsgierigheid te bevredigen. Ik was gebiologeerd door het verteringsproces en dat heeft me eigenlijk niet meer losgelaten. Mijn ouders kochten bijvoorbeeld een biologische koe samen met de burens. De koe heeft zelf nooit bij ons gestaan, die ruimte hadden we niet maar stond in de wei bij de boer. De koe werd geslacht door een ambachtelijke slager en het vlees werd verdeeld tussen de burens en ons waarbij ik de schedel kreeg die ik in de tuin begroef en later weer opgroef om het daarna fraai te prepareren. Misschien belangrijker nog: ik ontdekte dat er niets is in Nederland op dit gebied en heb op een gegeven moment dr. Frank van de Goot benaderd, een welbekend forensisch patholoog (humaan) om mijn licht op te steken".

Hoe verliep de ontmoeting met Frank?

"Na mijn studie als dierenarts bleef het kriebelen en op een zeker moment heb ik de stoute schoenen aangetrokken en Frank benaderd. Dat is nu 7 jaar geleden. Hij bleek zeer aardig en vol belangstelling. Een 2^e ontmoeting volgde al snel en sindsdien is onze samenwerking een feit. We vonden gewoon dat we dit moesten gaan doen; onze missie moest slagen! Frank is een gepassioneerde, zeer intelligente, empathische, maar soms ook uiterst impulsieve man waarmee het door zijn drukke werkzaamheden soms moeilijk afspreken is. Zelfs afspraken vergeet. Feit is dat hij zeer kundig is en ik leer ongelofelijk veel van hem! Hij is een internationaal bekend forensisch patholoog en kan op waardering rekenen uit binnen- en buitenland. Onze karakters verschillen nogal van elkaar maar desondanks

of misschien wel dankzij, vormen we zo een goed team dat elkaar perfect aanvult. Laten we zeggen dat ik zeer praktisch ben en dat Frank door zijn impulsiviteit en het vol-erin-gaan de praktische kant niet altijd voor ogen houdt, en dat Frank mij soms als secretaresse voor zijn karretje probeert te spannen". Een hartelijke lach van Monique volgt. "We zijn hier in Alkmaar begonnen. Als bestuurslid van de dierenambulance heb ik hier een ruimte kunnen inrichten als sectielokaal met een snijtafel. Nu, na 6 jaar is het toch niet ideaal gebleken". Op een later moment laat Monique mij de ruimte zien en ik verbaas mij erover hoe zij onder deze omstandigheden haar werk kan doen; inderdaad verre van ideaal en ik krijg nog meer respect voor haar, Frank en hun werk.

Wij onderzoeken minstens 75 gevallen per jaar, soms wel 4 per week!

Heb je al veel gevallen moeten onderzoeken?

"Wij onderzoeken minstens 75 gevallen per jaar, soms wel 4 per week. Dat doen we hier in Alkmaar in het domicilie van de dierenambulance, waarvan ik voorzitter ben. Toen we net begonnen, nu 6 jaar geleden, was ik nog bestuurslid en heb zodoende de ruimte hier kunnen voorstellen en benutten als sectielokaal. Dat is zeker niet ideaal te noemen. Ik heb weliswaar een snijtafel, maar de omstandigheden zijn niet optimaal; een ronkende motor van de koelruimte, andere (overleden) dieren die hier worden gebracht door de ambulance en particulieren. Dit is immers geen werk waarbij je maar in en uit kan lopen.....Gelukkig is over ca. 2 maanden onze nieuwe, geheime locatie in Amsterdam gereed en kunnen wij daar aan de slag. Ondanks het enorme gebrek aan tijd, goede faciliteiten, outillage en gereedschap, doen wij ons uiterste best zo spoedig mogelijk een compleet rapport uit te brengen van ons forensisch onderzoek bijvoorbeeld voor een rechter of een officier van justitie, mocht er een strafzaak van komen".

Forensisch dierenarts (i.o.) Monique Verkerk

Voorstelronde:

Naam:	Monique Verkerk	Beroep:	forensisch dierenarts/dierenarts GZD
Geboorteplaats:	Castricum	Woonplaats:	Warmenhuizen
Hond:	Bubbles, Poedel x Yorkshire Terriër		
Relatie:	nee		
Hobby's:	geen, daar is helaas geen tijd voor, 24/7 met haar werk bezig.		
Opleiding:	MAVO/HAVO/VWO, Universiteit Utrecht, dierenarts, State University Florida.		

Achtergrond: Monique is opgegroeid in een warm gezin met een broer en zussen waar veel aandacht was voor de (landelijke) omgeving en alles wat groeit en bloeit.

Je hebt een relatief "jong" beroep. Waar heb je de opleiding genoten en hoe lang duurt dat?

"Ik volg mijn opleiding bij de State University in Florida en die neemt 4 jaar in beslag. Hoe lang de studie al bestaat weet ik eerlijk gezegd niet. Het is enorm intensief en ik ben elke avond aan het studeren. Het contact loopt voornamelijk via de mail; toetsen, tentamens en examens. Zeker driemaal per week moet ik wel een toets afleggen. Dat vergt enorm veel van me maar ik doe het met veel passie. Mijn toelatingsexamen heb ik met de hakken over de sloot gehaald maar ik hoop en verwacht dat ik Cum Laude zal slagen. Ik ben een laatbloeiër. Soms is het zelfs bijna terug naar af. De Engelse taal bijvoorbeeld, dacht ik toch behoorlijk onder de knie te hebben maar bij de Universiteit van Florida is het niveau toch echt een treetje hoger. In Nederland bestaat er

helaas geen opleiding tot forensisch patholoog voor dieren. Ik hoop over ca. 9 maanden mijn master te halen. Er zijn 5 verplichte vakken en verder mag je extra vakken kiezen. Ik wil in ieder geval osteologie doen". Botjes koken grinnikt ze en vervolgt: "Wat zie ik, hoe lang is het dood en waardoor; zie ik sporen op de botten? Elk jaar gaan Frank en ik naar een congres in de VS voor forensisch pathologen; een select gezelschap van ca. 30/40 mensen (er zijn er meer) waarbij ervaringen en nieuwe inzichten worden uitgewisseld. Als een spreker verhindert is roept Frank spontaan: "oh dat doe ik dan wel even". Zonder enkele voorbereiding schudt hij de meest prachtige verhalen uit zijn mouw in perfect Engels en kijkt daarbij alsof hij dit dagelijks doet. Juist daarom maakt dit hem een gewaardeerd spreker op congressen".

Kun je een voorbeeld noemen van een zaak die jou diep heeft getroffen en kon je het daarbij droog houden? Heb je eelt op je ziel gekregen?

"In Veendam was er een hond bij een particulier levend begraven en moesten Frank en ik het dier uitgraven. De burens hadden het zien gebeuren.

Bij een andere zaak waren meer honden betrokken en was er een geval van huiselijk geweld waarbij de eigenaar van de honden ook zijn vrouw mishandelde. Deze honden werden doodgeknuppeld en de bekken met tape dichtgemaakt.

Aan mij dan de taak om de modus operandi vast te stellen, bewijzen te verzamelen en sporen veilig te stellen teneinde een "zaak" te kunnen maken. Wat de tranen betreft: als ik mijn emoties een grote rol laat spelen kan ik mijn werk niet goed doen en dan zou ik een ander vak moeten kiezen. Zodra dat belletje van de politie komt zet ik een knop om; er is kracht voor nodig om dit vol te houden. Professionaliteit staat voorop en moet graadmeter zijn.

Verder kan ik mij een geval herinneren van een eigenaar die in een psychose raakte en dacht dat de duivel in zijn hondje was gevaren. Eerst probeerde hij het arme dier levend te villen, vervolgens werd het hondje met het kopje in een pan met kokend water gehouden. Ik kreeg een kadaver waar de flarden vlees aanhingen met een verbrand kopje...".

Al vertellend ziet Monique mijn gezicht van afgrijzen vertrekken; voor haar dagelijkse kost voor ons, de lezers een gruwel.

Ik las recentelijk dat een man in de Verenigde Staten is veroordeeld voor het martelen en doden van 21! katten en heeft daarvoor maar liefst 16 jaar celstraf gekregen. Hoe denk jij over de Nederlandse Wetgeving in dit verband en hoe denk je over de strafmaat m.b.t. deze zaken?

"Ik vind dat de strafmaat voor misdadigers in Nederland al slap is dus qua dierenmishandeling denk ik dat er nog een lange weg te gaan is. Het is niet te rijmen als je voor dierenmishandeling hoge straffen uit zou delen terwijl de humane tak daarbij achter blijft. Ik pleit voor een levenslang houdverbod voor dierenmishandelaars en die wet is gelukkig recentelijk aangenomen en per 1 juli van dit jaar van kracht. Dierenmishandelaars krijgen nog weleens een taakstraf opgelegd door de rechter en dat is in ieder geval iets: laat ze maar in een asiel of in een dierenopvang vloeren gaan schrobben. De maximale straf voor dierenmishandelaars is 3 jaar, een lachertje natuurlijk en wordt zelden opgelegd, 16 jaar is weer erg heftig. Ik heb ervoor gepleit om vanuit humaan oogpunt hogere straffen uit te delen, al was het maar vanwege de publieke opinie. De signalen vanuit de sociale media (Facebook, Twitter, YouTube etc.) liegen er niet om. De ongenueanceerde reacties daaromtrent even daargelaten....." Monique noemt als voorbeeld het 10-jarige meisje dat op een kinderboerderij 5 dieren met blote handen wurgde. Dit meisje heeft dringend psychische hulp nodig. De reacties op FB waren ongekend fel en de ongenueanceerdheid daarin valt op. Monique vertelt dat het complete gezin inmiddels het traject van de hulpverlening is ingegaan.

Het valt niet te ontkennen dat de relatie tussen huiselijk geweld, seriemoordenaars, kinderporno en bestialiteit/zoösexualiteit een feit is en wetenschappelijk onderzocht.

"Ik denk ook nog weleens aan die drugsverslaafde eigenaar die zijn Staffordshire Terriër eigenhandig probeerde om te brengen. Hij probeerde eerst het dier te wurgen, hetgeen natuurlijk onmogelijk kan slagen met een dergelijk gespierd ras. Vervolgens is hij gaan insteken op het dier met een slagaderlijke bloeding tot gevolg. Frank is gepromoveerd op letseldatering en kan precies aangeven wanneer welke verwondingen zijn aangebracht. Wij ontdekten dat de eigenaar de hond eerst had vergiftigd".

"Het valt niet te ontkennen dat de relatie tussen huiselijk geweld, seriemoordenaars, kinderporno en bestialiteit/zoösexualiteit een feit is en wetenschappelijk onderzocht. Daarom is het zo enorm belangrijk hier een vinger aan de pols te houden. De relatie tussen dieren mishandelen op jonge leeftijd en de ontwikkeling tot seriemoordenaar in een later stadium is bewezen en er zijn veel voorbeelden uit de praktijk op te noemen. Met betrekking tot de publieke opinie kan ik me een casus herinneren waarbij een geit van een kinderboerderij seksueel werd misbruikt; de stok lag er nog naast. Een groepje Marokkaanse Nederlanders die op een bankje in de buurt zaten van de kinderboerderij en voor de grap riepen dat zij slechts "schapenneukers" waren werden zeer agressief bejegend. Dat het hier slechts om een grappig, in dit verband misschien ongepast, bedoelde opmerking ging heeft niet kunnen voorkomen dat deze jongens stevig aan de tand werden gevoeld".

Monique benadrukt hoe belangrijk het is om bewijslast te verzamelen om deze daders voor de rechter te kunnen brengen. Ze heeft een auto met daarin afzetlint, tape, prikstok, tent en geschikt schoeisel. Hier gaat enorm veel tijd en geld inzitten. Geld dat er niet is.

Monique doet haar werk onbetaald en krijgt overal nul op het rekest; er is geen potje voor. Instanties waarbij zij dacht aan te kunnen kloppen vinden het allemaal zeer sympathiek maar budget is er niet voor. Dit ondanks een goedgekeurd businessplan, lobbyen in Den Haag bij verschillende partijen, particuliere instanties etc.

Jouw hond Bubbles speelt een belangrijke rol als assistent: kun je hier een voorbeeld van geven?

Monique begint te stralen zodra ik over Bubbles begin. Een heerlijk rommelhondje met een zeer vriendelijk karakter die soms op tafel springt tijdens het interview en op mijn sympathie, als zijnde ondeugend kan rekenen. Monique heeft “no mersey” en wijst Bubbles consequent op haar plaats, hetgeen geen reden voor Bubbles is om dit niet toch nog een aantal keren te herhalen.

“Bubbles is op een aparte manier in mijn bezit gekomen. Zij is geboren uit een nestje van Poedel x Yorkshire Terriër. Beide ouderdieren van Tsjechische mensen die niet zaten te wachten op dit nestje en zij waren bang dat een 7.2kg x 1.6kg kruising niet zonder tussenkomst van een dierenarts ter wereld konden komen. Ik heb een sectio caesarea uit moeten voeren, de teef was ruim over tijd, om de pups te halen. Vier pups heb ik ter wereld kunnen brengen. Op een gegeven moment kreeg de teef verdrietig genoeg parvo en heb ik Bubbles onder mijn hoede genomen en daar heb ik geen dag spijt van gehad.

Toen ik besloot mij toe te leggen op de forensische pathologie wilde ik Bubbles als speurhond inzetten, maar waar vind ik die opleiding? Ik heb heel internet afgestruind. Een aantal mensen was cynisch: haha zo’n hondje een speurhond?! Maar iedere hond is een speurhond ze hebben tenslotte allemaal een neus die vele malen scherper is dan die van ons. Speuren naar menselijke resten is één ding het speuren naar dierlijke resten is een ander vak. Hier hadden ze nog nooit mee te maken gehad. Eerst kwam ik terecht in Heemskerk waar speurhonden worden getraind. Het schoot daar helaas niet echt op dus ben ik verder gaan kijken. Toen kwam ik terecht bij Wesley Visscher van Scent Imprint for Dogs in Lijnden. Wesley zag het als een uitdaging, hij is een geweldige trainer die alle mogelijke speurhonden opleidt. De meeste van zijn honden gaan daarna naar het buitenland. Hij heeft o.a. ivoorhond Mitch getraind; de hond die wildlife stropers opspoort. Wesley zag dit als een mooie kans en heeft, samen met mij Bubbles getraind met behulp van geurboxen. Bubbles is fantastisch met alle geursporen boven de grond. Wij zijn nu bezig om sporen op grotere diepte aan te tonen. Slachtoffers worden vaak begraven met een behoorlijke diepte, ca. 2m. We zijn nu nog bezig tot ca. 70cm, daarbij rot een kadaver veel eerder dan op grotere diepte dus makkelijker om een geur op te pakken. Het is fantastisch om te merken dat Bubbles steeds beter wordt en het is een kwestie van tijd totdat zij het volledig onder de knie heeft. Mijn prikstok is daarbij een belangrijk hulpmiddel. Bubbles heeft er plezier in en ik natuurlijk ook. We werken met clickertraining en dat gaat goed, alhoewel je daar wel een balans in moet zien te vinden. Wesley werkt voornamelijk met Spaniels, niet iets wat je direct zou verwachten bij speurhonden; zoals gezegd iedere hond kan speuren. Bubbles heeft twee mooie rassen in haar verenigd: de felheid van een terriër en de volgzzaamheid van een poedel. Bubbles moet het ook mentaal aan kunnen. Het speuren naar overleden soortgenoten is niet niks. Ik krijg niet de indruk dat Bubbles daar “verdrietig” van wordt; het is gewoon haar werk. Ook in het sectielokaal is ze bij me en

trekt zich niets aan van de akelige geuren. Bubbles mocht wel meteen de studio’s in bij Tv-opnamen. Ze kreeg zelfs ontheffing (ook bij de Staten Generaal mocht Bubbles mee en moest ook door een detectiepoortje haha) Iedereen weet dat als ze mij willen ze Bubbles er gratis bij krijgen”.

Bij Pauw kwam je nauwelijks aan bod; vooral een gemiste kans voor Pauw. Zou je willen overwegen opnieuw je verhaal te doen voor een andere zender?

“Ja, graag zelfs! Er is ontzettend veel gebeurd na mijn optreden bij Pauw....Ik zal geen kans onbenut laten mijn werk en/of boodschap uit te dragen. Er zijn op dit moment opnames in de maak, een 4-delige serie over mijn werk. Denk in het sfeertje van Dr. Pol, enorm populair op dit ogenblik plus een stukje goodwill. Ook ben ik benaderd door Eva Jinek. De opnames zijn al gemaakt, nu wacht ik nog op uitzending daarvan. En mogelijk een toelichting geven aan tafel bij Jinek. Nu is het nog zaak dat een omroep, commercieel of publiek, deze serie uit wil zenden. Wij hebben ook een eigen FB-pagina (Stichting Forensisch Dierenonderzoek) waarop je onze ontwikkelingen en nieuwtjes kunt volgen. Sinds kort hebben wij met behulp van een goede vriend banners geplaatst op onze website (www.fdoz.nl) waar we een aantal commerciële aanbieders hebben zodat we inkomsten kunnen genereren. Een klein percentage daarvan gaat naar ons werk. Wij zijn dolblij met onze ribschaar die wij dankzij een donatie hebben kunnen aanschaffen, al gaat dat soms maandelijks met slechts € 50,= tegelijk. Een druppel op een gloeiende plaat maar als je voorheen met een heggenschaar werkt is dit een welkome aanwinst. Zeker als je je bedenkt dat een onderzoek op een konijn door het NFI zomaar € 6.000,= kost. Ik vind het enorm belangrijk dit werk te kunnen en blijven doen. Na de uitzending explodeerde mijn telefoon: 78 gemiste oproepen en vele steunbetuigingen, om maar niet te spreken over de appjes, mailtjes etc. Ik had eerlijk gezegd geen idee dat ik met mijn relatief korte optreden, zoveel los kon maken, hoe het onderwerp actueel is in de samenleving”.

Vind ik leuk · Delen · Bewerkingen voorstellen · ...

Forensisch Dierenonderzoek
4 juni · €

Wat een triest nieuws.

In Heerlen heeft een meisje van 10 jaar een aantal dieren op een kinderdagverblijf gedood. Wij zijn door de Politie Limburg gevraagd om mee te werken aan dit onderzoek.

De link tussen dierenmishandeling en huiselijk geweld, kinder- en oudermishandeling, komen wij vaker tegen. Eind 2016 hebben Frank en Monique dit ook aangegeven in hun presentatie aan de vaste kamercommissie van economische zaken. De politiek is hier zeer in geïnteresseerd, maar vragen... [Meer weergeven](#)

Meisje (10) doodt dieren op kinderdagverblijf
Op een kinderdagverblijf in Heerlen heeft een meisje van tien een aantal dieren doodgemaakt. Medewerkers troffen zaterdagochtend twee eenden, een kip, een konijn en een cavia dood aan bij de opvang aan Ovidiusstraat. Ze bleken gewurgd.

M.TELEGRAAF.NL

Ontvang je veel steun van het thuisfront/collega's/vrienden?

"Ik heb het al gezegd, ik ontvang enorm veel steun van het thuisfront in de vorm van een warme familie. Familie, vrienden en collega's staan vierkant achter me en steunen me in alles wat ik doe op dit gebied".

Op dit moment is er een Special Interest Group (SIG) Landelijk Expertisecentrum Dierenmishandeling (LED) in oprichting als pilot die 1 jaar zal duren. Ben jij daarbij betrokken en op welke manier?

"Wij zijn benaderd voor het screenen en eventueel opstellen van het formulier o.a. in samenwerking met het NFI. Spijtig is dat Frank en ik nog een weg hebben te gaan in die zin dat verschillende instanties nog aan ons moeten wennen. Wij stuiten soms op onbegrip en weerstand. Het vertrouwen is er (nog) niet en dat maakt het er niet makkelijker op. Ondanks de expertise van de betrokken partijen wil ik wel kwijt dat de logheid van gerespecteerde organisaties/instanties het onderzoek niet altijd ten goede komen. Er is geld vrij gemaakt voor deze pilot (wat wij niet hebben) terwijl wij zo graag zouden willen zien dat de lijnen kort worden gehouden. Bij ons gaat het natuurlijk over weinig schijven en dat maakt ons accuraat en adequaat. Een sectierapport is relatief snel klaar. Vergeet niet dat wij soms ook particuliere opdrachten hebben".

Denk/vind jij dat er in Nederland en daarbuiten genoeg organisaties bestaan die zich bezig houden met dierenwelzijn? Zouden we krachten moeten bundelen, Dierenbescherming, PETA, Eyes on Animals etc.?

"Ondanks de sympathie die ik heb voor al die organisaties en de dialoog die ik aan zou willen gaan, moet mij van het hart dat ik graag eenheid zou willen zien m.b.t. de individuele acties. Wat zou het mooi zijn als wij onze krachten zouden kunnen bundelen om één grote vuist te maken en resultaat te boeken. Meld het anoniem, dat kan en dat mag. De emoties van de dierenarts c.q. praktijkhouder zijn anders dan die van jou. Schaam je niet. Op dit moment ben ik in ieder geval bezig de afdelingen van de dierenambulances van informatie en instructies te voorzien. Elke 2 maanden een ander district c.q. rayon. Bel me als je een plaats delict betreedt; sporen veilig stellen, geen slachtoffers in de vriezer. Dat maakt sporenonderzoek en met name het verzamelen van DNA onmogelijk".

Tot slot Monique, heb je een boodschap en/of opdracht aan ons als paraveterinair?

"Ja, met nadruk! Jullie kennen de patiënteigenaar goed en hebben het meeste contact en staan erin met een andere emotie. Stel jezelf kritische vragen: het zoveelste katten binnen een korte periode bij deze eigenaar met een gebroken pootje of een ander letsel, gebroken staartje, wel erg vierkante hapjes uit de oren, alweer een verwonding, cavia's die als pantykousjes worden gebruikt en weggegooid, konijnen die als slappe vaatdoekjes worden aangeboden etc. Jullie hebben een enorm belangrijke functie: signalering! Ik doe een beroep op jullie als paraveterinair; jij hebt een verantwoordelijk beroep en ik vraag je er ook zo mee om te gaan. Last but not least: vermoed je een geval van dierenmishandeling? Meld dat! Stop een overleden slachtoffer niet in de vriezer; sporenonderzoek wordt daardoor extreem bemoeilijkt, zo niet onmogelijk".

"Ik vind dat de strafmaat voor misdaden dierenmishandeling denk ik dat"

Noot van de redacteur/interviewer:

Er valt enorm veel te vertellen over mijn ontmoeting met Monique. Allereerst wil ik mijn waardering uitspreken voor het onbezoldigd werk dat zij en Frank doen. Haar getuigenis over de vermiste studente in Oeganda, waarbij ze deel uitmaakte van het forensisch opsporingsteam maar daar vervolgens niets over mag vertellen in belang van het onderzoek.

Een passioneel en hartstochtelijk dierenarts, forensisch patholoog voor dieren (i.o.) die de weg aan het banen is voor een ieder die zich zou willen verdiepen in dit vakgebied. Eerste vraag van Monique toen ik arriveerde...."heb je de rest van de dag vrij?; ik heb zoveel te vertellen!"

- Haar dapperheid om gewoon te vertellen wat ze wil vertellen. Monique is no-nonsens, rechtstreeks, zonder excuses en steeds oprecht. Een vrouw die geen blad voor de mond neemt. Als je dit stuk gaat lezen, bereid je dan voor op boude uitspraken en eerlijkheid. En ja.....ook gedetailleerde omschrijvingen over de verwondingen van slachtoffers.
- Monique mag zitting nemen in LDM (Landelijke Deskundigheidsmakelaar) een kennisbank voor de politie en de officier van justitie waarbij ze als getuige deskundige opgeroepen kan worden en de officier van justitie haar expertise mag inzetten.
- Monique heeft thuis een toompje geredde legbat-terij kippen die weliswaar niet of nauwelijks meer leggen, maar dat doet er niet toe. Een aangenaam leven voor deze schepsels is wel wat er toe doet. Binnen een maand bij Monique is de kip weer kip-lekker.
- Haar inzet voor wildlife crimes, met andere woorden de stropers in Afrika. Ook daar houdt zij zich mee bezig en stelt de plaats delict veilig.
- Monique ziet en onderzoekt ook dieren die een mishandeling hebben overleefd. Vervolgens worden deze slachtoffers bij een humaan ziekenhuis gescand middels MRI/CT/Ultrasound (echo) om het trauma in beeld te kunnen brengen.
- De ervaring van Frank is onbetaalbaar. Humane technieken toepassen op slachtoffers van dieren-mishandeling is van cruciaal belang.
- Een houdverbod voor dierenmishandelaars is een primaire wet. Handhaving is een moeilijk punt. Monique laat haar gedachten gaan over de aanpak: een zwarte lijst met inzage voor kinderboerderijen e.d. is een eerste vereiste. Steekproefsgewijze controle kan een methode zijn. Dit lijken kleine stapjes maar voor Monique en Frank betekenen dit grote stappen.
- Dion Graus (PVV) initiator Dierenpolitie is wél enthousiast over het initiatief van Monique en Frank en zij kunnen op zijn onvoorwaardelijke steun rekenen. Dion heeft een tuigje geschonken aan Monique voor Bubbles.
- Over de grenzen wordt ook gelobbyd voor VTF = Veterinair Forensisch Team (Veterinary Forensic Team) eveneens met de inzet van Dion Graus.
- Monique is i.v.m. haar "zaak" vaak uitgenodigd voor verschillende Tv-programma's. Een Vandaag bijvoorbeeld. Neem een kijkje op de website of Facebook pagina om filmpjes terug te kunnen zien.
- Naast haar werk als forensisch patholoog is Monique ook actief als 1^e lijn gezelschapsdierenarts in Bergen en spoed-/opnamearts bij een 2^e lijn kliniek in Amsterdam.
- Monique is benaderd om zitting te nemen in een pilot van de zedenpolitie. Mensen met kinderporno op de computer hebben ook vaak dierenporno filmpjes.
- De website heeft een ANBI status (Algemeen Nut Beogende Instelling) en donaties zijn aftrekbaar voor de belasting.
- Monique heeft gruwelijke beelden moeten bekijken in haar opleiding tot forensisch patholoog; dit maakt haar niet ongevoelig, integendeel. De beelden van de weerloze varkens in het slachthuis in Tielt (België) hebben haar diep geraakt.

Wil je nog meer over dit onderwerp weten en wat jij daar aan kunt doen, neem dan een kijkje op de website van het Ministerie voor Veiligheid en Justitie (Wet houdverbod), Partij voor de Dieren, de Dierenbescherming, het LICG je wordt ook doorgelinkt naar andere betrokken organisaties.

*digers in Nederland al slap is dus qua-
er nog een lange weg te gaan is".*